

ali hikmet
ŞEYTAN
UÇURTMASI

şir

♥
CAN

ali hikmet
ŞEYTAN UÇURTMASI

ŒIR DİZİSİ

Dizi Editörü
HİLMİ YAVUZ

Yayın Yönetmeni : İlknur zdemir
Dizgi : Serap Kılıç
Düzelti : Fulya Tkel
Montaj : Mine Sarıkaya
Kapak Düzeni : Semih zcan

İç Baskı : zal Basımevi
Kapak Baskı : Çetin Ofset
Cilt : Ze Ciltevi

Kapaktaki Heykel : Ömer Emre Yavuz

1. basım : 2002

ISBN 975-07-0158-5
© Ali Hikmet / Can Yayınları Ltd. Œti. (2002)

ali hikmet
ŞEYTAN UÇURTMASI

ŞİİR

CAN YAYINLARI LTD. ŞTİ.

Hayriye Caddesi No. 2, 80060 Galatasaray, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 88 - 252 59 89 Fax: 252 72 33

web sayfamız: <http://www.canyayinlari.com>

e-posta: yayinevi@canyayinlari.com

alev

“Toprak çekiliyor altından.
ışıkta bir kuyuya dalıyorsun.
kuyunun dibinde pas tutan bir lamba.
dokundun, ve geçtin daha derine.
artık yalnızlık.
seni tutmuyor fazla!

sonra uzun bir bekleyiş örülmeye başlıyor gözlerine.
‘Sen’ başlıyor.

o’ysa...

Sokakta olmalıydın. karanlığın da dışında.
sisli lambalara sığınmalıydın ağlayarak.
kar olmalıydı en son gelen,
bir de kitapların arasında bekletilmiş manolyalar...
ve her manolyanın uzattığı yılan-dilinden
gelen kan çifte-siyah.

aynı siyah kan şimdi senin de için/de
kanar!”

ışıktan duvar

*“Bize bizden dođmayacak ne gelebilirdi ki?
Bizden bizim daha önce tanımadığımız ne çıkabilirdi ki?”*

A. Gide

biz de ‘biliriz’ bir gün elbet
loş koridorlarında yalnız
ve kimsesiz kalmanın ne anlama geldiđini
ey, çaresiz bekleyiş! aç gözlerini,
ışıktan duvarına bakmak istiyoruz

“kaldır řu peçeyi, görünsün
ne demek olduđu sana bakmanın”
ne anlatır kuřlar sana,

ne gösterir Őu ağaç, bu çöl kentin ortasında
yeşil bir seraptır bu, işte bize bıraktığın

düştür bizi kollarına çağırın,
uçurumlara düşmenin hayali!

en son dokunduğumuz karanlıktır halbuki
yalnızlıktan boş kalan odalarda
belirir aniden ayak izleri
ve duvarlarında yankısı o bizim
bir düşten diğerine gitmelerimizin...

duysun bizi sesler; acı mum ışıkları-
yoksa her biri şeytan'ına seslenen bir tanrı mıdır
o ışıktan duvara
mumdan bir çiviyle çaktıkları!

.doğru.

“Çünkü her şey bir kere olur.”

yağmuru yazıyorum buraya
her yağmur bir gözyaşı
sıkılıp bazen gözlerimden
sığıyor yerçekimine

kimine ağır geliyor yaşamak,
kimine *merdivenler*...
yağmur eskisi gibi yağmıyor artık
artık yağmurlar yok gibi...

ama var bir yerde durmak,
beklemek, kavuşmak, sevinmek
yolları yollara bağlayan
her adım bir basamak

çıkıyoruz işte biraz mağrur,
biraz da her yağmurda bir çiçek
adı saklı,
o çiçektir işte gözyaşlarımızla ıslanan
bir gün
elbet
bir yerde
kurur...

kızıl hatıra...

sen ey bir şeyleri örtüyor sanıp
indirirken perdeleri, gözlerini örten çocuk!
unutma, biz bir yerden geçeli beri
(çok oluyor) veba, kanser, kolera!

bırak, pas tutsun ellerimiz.
zamanla soğur kül, kurur yara
biz kendimizi
    kangren bir karanfili
        taşır gibi yakamızda
koklamadan gideriz de
hâlâ o yanık kumaş
gölgesi kalır gibi
    ISSIZ
        caddeleriniz de...

yine hiroşima

*“biz ki elleri vişne çürüğü
altın sarısı çocuklardık, çok oluyor...”*

bir şeytan uçurtması gibi çek yangını,
yangın sensin enola...

bin bir sır-atın sırtına ve git,
git, dötrnala.
rüzgâr yüzüne dokunsun bir kumaş sıcaklığıyla...

peki sordun mu hiç nereye gittiğini, ve neden hep böyle
yalnız

yoktu o gökyüzü, kaybolup gitti aniden
kırmızı bir salıncağın üstünde sen
ardından kimin ittiğini bilmeden...

“şimdi düşsen de uçurum,
düşme/sen...”
ama bir gün yine kar yağarken güneş açar

bu son sefer
mutluluğu bir ocuk gibi bırakıp karların ortasında
giderler, o ilk aleve doğru,
sonsuz gibi görünen
yüzlerine yamalı
karanlık bir kumaş parçasıyla...

var mıydı ki o ışık? belki biraz *gözlerinin mor ışığı* *
o/da parçalandı,
ve 'birileri görebilsin' diye bölündü her şey
ikiye, ikiye... 'iki' de, 'bir' de...

toplanırlar belki bir gün
belki bir gün her çocuęun bir uçurtma olduęu o nikel
vadilerde...

---

* A. Rimbaud

ilkel

ben bir yerde yanıldım, sevdâ-
hiçbiriniz anlamadı, kimin neden sevildiğini!
burası şimdi bir eksiklik, üşüyorum
ne zaman içime bir yalnızlık saklansa...

ne bir veda, ne yelkenler! istemez.
geride kalır ya birkaç yaz,
biraz dağ,
bir yerlerde gizli çiçek
solgun, kadife renginde...

“neden bana mendil sallar gibi
çıktığım o uzun yolculuklar...”
şimdi nerdeyim, neden her yer karanlık,

anlatınca bitmeliydi, anlatınca daha da siyah -bitmeliydi-
söyle ne kaldı elinde... bir kitap, üç beş yırtık sayfa...

sana ne zaman baksam
hep birkaç satır yokluk
saplanıp kaldı belleğime

artık nereye gitsem gözlerin,
nereye gitsem 'yazsonu'.
bir martıya bakar gibi
bakakaldım ardından

belki bir gün ikimiz...
geriye ne kalırsa
işte o'dur
yalnızlığımızdan...

Resim: İsmail Hakkı Çelebi

ali hikmet

ŞEYTAN UÇURTMASI

İlk kitabı *Küfle*, genç kuşak şairlerini yakından izleyenlerin çok da umutlu olmayan 'üzgün bir ses' arayışlarına doyurucu bir karşılık vermişti *Ali Hikmet*. O 'ses'in peşinde epeyi yol kat etmiş. Şimdi *Şeytan Uçurtması* ile imge dünyasını zenginleştirmiş, şiirinin gövdesini daha da sağlamlaştırmış olarak çıkıyor okurun karşısına. Şiirimizin güzergâhını iyi tanıyor *Ali Hikmet*. Gönül bağı kurduğu şairler var; onları onur konuğu olarak ağırladığı dizeleriyle, bize kendisinin de o güzergâh üzerinde yer aldığına ilişkin işaretler veriyor. Çocukluğun, yalnızlığın ve yağmurun içine işlediği dizeleriyle adeta iç-Odyssea'da kendi izini kovalıyor.

*bu işte bir gözyaşı gibi yazmak,
bırakmak, bırakılmak.
bir gözyaşı gibi
bazı evlerin bazı odalarında
her zaman mum ışıklarına dalmak*

*elinde bir kalem, önünde beyaz,
kirlî beyaz bir yalnızlıkla başbaşa kalmak
buydu işte hepimizin yağmurla sevindiği
yağmurla kalbimizi var sayarak...*

diyen sesin peşine takılıyoruz. *Şeytan Uçurtması*'nın sakin bir acı ve pes perdeden bir hüznüyle süzüldüğü ufakta, *Ali Hikmet*'in çizgileri artık iyiden iyiye belirlenen şair silüetini seçiyor, tanıyoruz.

FUSUN AKATLI

ISBN 975-07-0158-5

9 789750 701580

<http://www.canyayinlari.com>